

Α' τάξη, 10^η ενότητα, **Ο Σωκράτης για τη φιλία**

[Γραφή του κειμένου κατά "νοηματικά κῶλα"]

Τοῦτο μὲν πολλῶν ἀκούω , (εγώ)	α-πρότ.
ὡς πάντων κτημάτων, κράτιστόν ἔστι φίλος σαφῆς καὶ ἀγαθός,	ὡς (ειδική πρότ.)
παντός δὲ μᾶλλον ἐπιμέλονται οἱ πολλοὶ ἢ φίλων κτήσεως	β-πρότ.
Καὶ γὰρ οἰκίας καὶ ἀγρούς καὶ ἀνδράποδα καὶ βοσκήματα καὶ σκεύη ἐπιμελῶς κτῶνται , (οἱ πολλοὶ)	γ-πρότ
φίλον δέ,	
ὃ μέγιστον ἀγαθὸν εἶναί φασιν,	ὃ (αναφορική πρότ.)
οὐχ φροντίζουσι , (οἱ πολλοὶ)	δ-πρότ.
ὅπως κτῆσονται , (οἱ πολλοὶ)	ὅπως (πλάγια ερωτ. πρότ.)
Καίτοι ποῖος ἵππος ἢ ποῖον ζεῦγος οὕτω χρήσιμόν (ἔστι)	ε-πρότ.
ὥσπερ ὁ χρηστός φίλος (ἔστι);	ὥσπερ (αναφορική πρότ.)
Ποῖον δὲ ἀνδράποδόν οὕτως εὖνουν καὶ παραμόνιμον (ἔστι);	στ-πρότ.
Ἦ ποῖον ἄλλο κτῆμά οὕτω πάγχρηστον (ἔστι);	ζ-πρότ.
Ὁ γὰρ ἀγαθός φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλείπον τῷ φίλῳ καὶ συνεπισχύει ,	η-πρότ. θ-πρότ.
ἂν τέ τινα εὖ ποιῆσαι δέη ,	ἂν (υποθετική πρότ.)
καὶ συμβοηθεῖ	ι-πρότ.
ἂν τέ τις φόβος ταράττη	ἂν (υποθετική πρότ.)
(καὶ) πλεῖστα εὐφραίνει , εὖ μὲν πράττοντα	ια-πρότ. ιβ-πρότ.
σφαλλόμενον δὲ πλεῖστα ἐπανορθοῖ .	ιγ-πρότ. ιδ-πρότ.
Ἄλλ' ὅμως ἔνιοι πειρῶνται δένδρα μὲν θεραπεύειν τοῦ καρποῦ ἕνεκεν, τοῦ δὲ παμφορωτάτου κτήματος,	ιγ-πρότ. ιδ-πρότ.
ὃ καλεῖται φίλος,	ὃ (αναφορική πρότ.)
ἀργῶς καὶ ἀνειμένως οἱ πλεῖστοι ἐπιμέλονται.	ιδ-πρότ.